

Dkt. Dave Mathewson, Kuja Kwake Kuko Wapi ? Kipindi cha 3, Kuchelewa kwa Parousia katika Mafundisho ya Paulo

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Mathewson katika mafundisho yake kuhusu swali, Kuja Kwake Kuko Wapi? Kipindi cha 3, Kuchelewa kwa Parousia katika Mafundisho ya Paulo.

Katika hotuba ya mwisho tuliangalia mafundisho ya Yesu na Injili na tukaangalia kauli chache ambazo zinaweza kuchukuliwa kupendekeza kwamba Yesu alikuwa amekosea katika kutabiri kuja kwake kwa pili, katika kutabiri mwisho wa dunia, kuja kwake mwishoni mwa historia, lakini kisha tukakosea kwa sababu haikutokea. Lakini tulipendekeza maelezo mengine kwa hilo ambayo yalikuwa bora zaidi na hayakuhusisha kumwona Yesu kama nabii aliyekosea au kitu kama hicho.

Ninachotaka kufanya sasa ni kuendelea na barua za Paulo na kuuliza swali, kama Yesu hakukosea katika kutabiri mwisho, vipi kuhusu Paulo? Paulo anasema mambo kadhaa katika barua zake ambayo yanaweza kuchukuliwa na yamechukuliwa kuwa yanaashiria kwamba yeye pia alikuwa hivyo; Paulo alifikiri mwisho ungetokea, alifikiri Yesu angerudi mara moja, lakini hakurudi, na kwa hivyo Paulo alikosea. Nataka kuangalia baadhi ya hayo. Kabla hatujafanya hivyo, nataka kusema jambo fupi kuhusu kitabu cha Matendo.

Sitaki kuangalia maandishi yoyote mahususi katika Matendo ya Mitume, bali kutoa maoni kuhusu aina ya muundo wa kitabu na kitabu kwa ujumla na mstari mmoja haswa na jinsi hilo linavyoweza kuhusiana na suala la kuchelewa kwa parousia . Kitabu cha Matendo kinaanza pale Luka anapoishia. Luka anaishia katika 24, mstari wa 29, kwa ahadi ya roho inayokuja.

Sasa amri hiyo inarudiwa tena, wito kwa wanafunzi kusubiri roho iliyoahidiwa. Sasa amri hiyo inarudiwa tena katika Matendo 1, mstari wa 5, na mstari wa 8, na kisha Matendo 2 ni utimilifu wake kadri roho inavyomiminwa. Ninachotaka kuteka mawazo yako ni muundo wa kitabu kama inavyoonyeshwa katika Matendo 1:8. Matendo 1.8 inaweza kuonekana kama utangulizi au mpango mgumu, mpango wa msingi wa kitabu kizima ambapo Yesu anawaambia wanafunzi wake wangoje ili kupokea roho iliyoahidiwa.

Kisha anawaambia watakuwa mashahidi wake Yerusalemu, Yudea, Samaria, na hatimaye hadi miisho ya dunia. Sehemu iliyobaki ya kitabu cha Matendo inaweza kuonekana kama muhtasari wa jinsi injili inavyoanza Yerusalemu, hasa katika

Matendo 2, kumiminwa kwa Roho Mtakatifu. Inaenea hadi Yudea, inaishia Samaria, na hatimaye inaenea hadi maeneo madogo na madogo ya Wayahudi ili kukumbatia maeneo ya Mataifa. Hatimaye inaelekea Roma mwishoni mwa kitabu.

Sasa , ninachotaka kuteka mawazo yako ni kwamba hii inaonekana kuhitaji kwamba Yesu asirudi mara moja, au angalau inaonekana kuruhusu angalau kipindi cha muda kwa hili kutokea. Ninategemea ufafanuzi bora wa Craig Keener katika kitabu cha Matendo, ambapo anasema kwamba ncha za dunia si Roma tu. Matendo 28 yanaishia na Roma, lakini kulingana na Keener, huenda huo sio mwisho wa dunia.

Ni mwanzo wa mwisho wa dunia. Lakini Matendo 1:8 inaonekana kutafakari jambo lililoenea zaidi. Kwa hivyo, hoja yangu si kwamba Matendo 1.8 inahitaji muda mrefu wa kuchelewa.

Hakika haionyeshi kuchelewa kwa miaka 2,000, lakini hoja kuu ni Matendo 1.8 na mpango mzima wa Matendo unaonekana kuruhusu na labda hata kuashiria kipindi cha kupita kwa wakati, kipindi cha kuchelewa ambacho ni muhimu kwa injili kuenea kwa mataifa yote. Bila kutuambia tena ni muda gani huo unaweza kutokea, ni muda gani unahitajika, na ni lini hatimaye utafika miisho ya dunia, Matendo haituambii. Lakini inaonyesha tu mpango wa Mungu wa kueneza ufalme wake, ufalme wake ulioahidiwa, kueneza injili ili hatimaye ikumbatie miisho ya dunia wakati wowote hilo linapotokea.

Kwa hivyo, Matendo 1:8 na kwa kweli mpango mzima wa Matendo unaonekana kuruhusu na hata kudokeza kipindi fulani cha muda kinachohitajika ili hili litokee, ambacho pia kingedokeza kwamba waandishi wa Agano Jipya hawakufikiri kwamba Yesu alipaswa kurudi mara moja ndani ya maisha yao. Lakini kunaweza kuwa na aina fulani ya kuchelewa. Kwa hivyo, baada ya kusema hayo, hebu tuendeleo na barua za Paulo.

Tena, kuna maandiko kadhaa katika Paulo ambayo tunaweza kuyaangalia. Nataka tu kuangalia mawili au matatu ambayo ni marefu zaidi na ni mifano mizuri ya, na labda yenye matatizo zaidi, linapokuja suala la kuchelewa kwa parousia na kama Paulo alifikiri, kama mmoja wa waandishi wakuu wa Agano Jipya, kama Paulo alifikiri kwamba mwisho ungekuja katika maisha yake na kisha alikuwa amekosea. Andiko ambalo nataka kuzingatia, kwanza kabisa, linapatikana katika 1 Wakorintho 7. Katika 1 Wakorintho 7, tunamwona Paulo akizungumzia suala lililoibuliwa na kanisa la Korintho, masuala kadhaa yanayohusiana na ngono, ndoa, na useja ambao Paulo anajikita ndani yake.

Na sehemu ambayo nataka kuzingatia ni mstari wa 25 hadi 32. Na haya ndiyo tunayosoma: Sasa kuhusu mabikira, sina amri kutoka kwa Bwana, lakini natoa maoni yangu kama mtu ambaye kwa rehema za Bwana, ni mwaminifu. Kwa sababu ya dhiki iliyopo sasa, nadhani ni vyema mtu abaki kama alivyo, yaani, mseja.

Je, umefungwa kwa mke? Usitafute kuachiliwa au kuachiliwa. Kwa hivyo, ikiwa umeoa, kwa sababu tu nasema hivi, usiangalie kuachiliwa. Je, umeachiliwa kutoka kwa mke? Usitafute mke.

Hata hivyo, ukioa, hujatenda dhambi. Na bikira akiolewa, hajatenda dhambi. Lakini watu kama hao watapata shida katika maisha haya, nami najaribu kuwaokoa ninyi.

Namaanisha hivi, ndugu zangu. Muda ni mfupi. Kwa hiyo, kuanzia sasa wale walio na wake wawe kama hawana. Ushauri wa ajabu wa ndoa, wale wanaolia kama hawalii, wale wanaofurahi kama hawafurahi, wale wanaonunua kama hawana kitu, na wale wanaotumia ulimwengu kama hawautumii kikamilifu.

Kwa maana ulimwengu huu katika umbo lake la sasa unapita. Nataka msiwe na wasiwasi. Mwanamume asiyeoa hujishughulisha na mambo ya dunia, mambo ya Bwana, jinsi atakavyompendeza Bwana, yaani, yule asiyeoa.

Lakini mwanamume asiyeoa anajishughulisha na mambo ya dunia hii, jinsi anavyoweza kumpendeza mkewe. Ninachotaka kufanya si kushughulikia uelewa wa Paulo kuhusu ndoa na yote yanayohusika nayo na jinsi tunavyoelewa baadhi ya maagizo haya, lakini nataka kuzingatia vifungu vitatu muhimu ambavyo mara nyingi vimetumika kupendekeza kwamba Paulo alifikiri mwisho ungekuja, mwisho wa dunia, ujio wa pili wa Kristo ungekuja katika maisha yake mara moja. Lakini basi ni wazi hakufanya hivyo, kwa hivyo Paulo alikuwa amekosea.

La kwanza ni msemu huu, dhiki ya sasa unayoipata katika mstari wa 26, kwa sababu ya dhiki ya sasa. Dhiki ya sasa ni nini? Baadhi wamechukulia dhiki ya sasa kama marejeleo ya kuja kwa pili; yaani, kuja kwa pili kwa Kristo ni dhiki, yaani, italeti dhiki katika mfumo wa hukumu kwa wale ambao hawajajiandaa au kitu kama hicho. Kwa hivyo, inaweza kuwa marejeleo ya kuja kwa pili.

Inaweza kuwa ni marejeleo ya kitu kilichokuwa kikitokea katika karne ya kwanza, kama vile njaa au aina fulani ya mateso ambayo Wakristo wa Korintho walikuwa wakipitia. Ukweli kwamba inaitwa sasa labda unaonyesha kwamba ni kitu ambacho Wakristo wa Korintho walikuwa wakipitia wakati huo. Labda haimaanishi wakati ujao au ujio wa pili wa Kristo, lakini nadhani ni vigumu kubaini haswa kile ambacho Paulo alikuwa akimaanisha.

Je, kuna tukio moja maalum, au labda anazungumzia tu matatizo ya kawaida, ikiwa ni pamoja na mateso na njaa, ambayo wanaweza kupitia, lakini labda mateso na matatizo ya kawaida ambayo maisha huleta? Na kwa sababu hii, ushauri wake ni kwa nini kufanya hilo kuwa gumu zaidi kwa kuo. Tena, hakatishi tamaa ndoa au kusema ni makosa au usifanye hivyo, lakini anaweka tu mambo katika mtazamo mzuri kwa sababu ya dhiki iliyopo.

Kwa hivyo angalau lugha hii ya mgogoro wa sasa au dhiki ya sasa kama sababu ya kuwa mseja labda sio marejeleo ya kieskatolojia ya kuja kwa pili kwa Kristo au mwisho wa historia, lakini ni kitu ambacho Wakorintho walikuwa wakipitia katika mfumo wa shida au magumu kama sehemu ya kuishi maisha katika wakati wa sasa ambao walikuwa wakipitia. Kwa hivyo, sio utabiri wa mwisho, angalau ule. Lakini hakika, kifungu cha pili ni kwamba, wakati ni mfupi katika mstari wa 29.

Hili ndilo ninalomaanisha, ndugu na dada. Wakati ni mfupi. Sasa, hakika hapa, kama kuna mahali popote, Paulo anafikiri kwamba hakuna muda mwingi uliobaki kabla ya Yesu Kristo kurudi na kumaliza historia. Na je , Paulo anatabiri mwisho ambao haujawahi kutokea, na kwa hivyo, amekosea? Kwa kweli, ni muhimu kuelewa neno hili fupi.

Neno fupi ni neno katika Kigiriki ambalo ni kitenzi kishirikishi kinachomaanisha kufupishwa au kubanwa. Na kile ambacho Paulo anamaanisha wakati huo ni kwamba nadhani, kutokana na mtazamo huu ambao tumekuwa tukiutazama, kuja kwa kwanza kwa Kristo tayari kumeanzisha ufalme wa wakati wa mwisho na kwamba wasomaji walikuwa wakiishi mwishoni. Kwa kweli, baadaye katika sura ya 10 na mstari wa 11, naamini Paulo anawaelezea Wakristo wa Korintho kama wale ambao mwisho wa nyakati ulikuwa tayari umewajia.

Tayari walikuwa wanaishi katika nyakati za mwisho. Na kwa hivyo kwa sababu ya kuja kwa kwanza kwa Kristo, wanangojea tu mwisho wa hilo, utimilifu wa hilo. Hawangojei mwisho, tayari wako katika mwisho, lakini wanangojea mwisho hadi mwisho, kwa namna fulani, utimilifu wa kipindi hicho.

Kwa hivyo, kutokana na mtazamo huo, nadhani Paulo anasema kwamba kutokana na kuja kwa kwanza kwa Kristo, kutokana na ukweli kwamba mwisho wa nyakati tayari umefika, kutokana na ukweli kwamba tayari unaishi katika nyakati za mwisho, hiyo inatoa mtazamo tofauti kuhusu wakati. Sasa, unapaswa kuona wakati kama mfupi na uliobanwa. Unapaswa kuuona kutoka mtazamo tofauti.

Unapaswa kuiona kwa uharaka. Suala si muda uliobaki. Suala ni mtazamo huu mpya ambao unapaswa kuwa mtazamo wako kuhusu wakati kulingana na ukweli kwamba tayari unaishi mwishoni.

Kwamba Kristo tayari amekuja kuzindua ufalme wake na nyakati za mwisho. Hilo linapaswa kukufanya uangalie wakati kutoka kwa mtazamo tofauti, kama uliobanwa, mdogo, kama usioendelea kama kawaida. Wakati hautaendelea kama kawaida.

Wakati hautaendelea kama kawaida. Huwezi kuuona wakati kama kawaida kwa sababu kifo na ufufuo wa Yesu Kristo sasa vimebadilisha jinsi unavyouona wakati.

Haupaswi kuonekana kama unaendelea kwa muda usiojulikana au unaendelea kama kawaida.

Lakini sasa, ukweli kwamba wakati umebanwa hujenga umuhimu kwa watu wa Mungu kuishi maisha kwa kuzingatia mtazamo huu mpya kuhusu wakati. Kwamba Kristo anaweza kurudi wakati wowote kwa kuwa wakati umebanwa. Kwa hivyo tena, unaona, hoja ya Paulo si kutabiri jinsi tulivyo karibu na mwisho, kusema ni muda gani uliobaki, kusema kuna muda kidogo tu, au kujaribu kutabiri kwamba Kristo atarudi katika maisha yake.

Ni zaidi kuhusu kutoa mtazamo mpya kuhusu wakati. Wakati sasa umebanwa na kufupishwa kulingana na ukweli kwamba tayari tunaishi mwishoni. Kwa sababu ya kifo na ufufuo wa Kristo, hilo linapaswa kubadilisha kimsingi jinsi tunavyotazama wakati na linapaswa kuleta hisia ya uharaka katika kuishi maisha kwa uwajibikaji.

Hilo linaonekana kuakisi wasiwasi wa Paulo katika kuwahutubia Wakristo huko Korintho, hasa kuhusiana na masuala ya ndoa. Kuna msemo mwingine, nao ni kwamba, ulimwengu unapita, katika mstari wa 31. Tena, mtu anaweza kuelewa hili kama Paulo akifikiri kwamba hakuna muda mwingi uliobaki.

Ulimwengu unakaribia kutoweka, na utapita hivi karibuni, na kumalizika kwa kuja kwa Kristo. Lakini badala yake, nadhani maana ya hili inatokana tena na ukweli kwamba ufalme wa Mungu tayari umefika. Tayari tunaishi mwishoni.

Kifo na ufufuo wa Yesu wakati wa kuja kwake kwa mara ya kwanza tayari vimeanzisha mwisho. Yaani, ikiwa ufalme wa Mungu tayari umefika, hiyo lazima iwe inamaanisha kwamba ulimwengu huu wa sasa tayari unapita. Ona kwamba anasema umbo la ulimwengu linapita.

Wazo la umbo, kulingana na Anthony Thistleton katika ufafanuzi wake kuhusu 1 Wakorintho, ni kwamba miundo ya nje ya ulimwengu huu inapotea. Yaani, miundo na taasisi za sasa za kijamii na kiuchumi za ulimwengu huu zinakaribia kutoweka, na kwa hivyo, hoja ya Paulo ni kwamba hazipaswi kuamuru na kuamua maadili yako, maisha yako, na unachofanya. Kwa hivyo, tena, anaposema umbo hili la sasa la ulimwengu huu, muundo wa ulimwengu huu, tayari unapita, Paulo hasemi hilo litafanyika kwa muda gani.

Paulo hasemi ni lini hatimaye itatokea. Anachopenda kusema ni kusema tayari iko katika mchakato wa kupita kwa sababu kifo na ufufuo wa Yesu tayari vimeanzisha wakati wa mwisho. Tayari tunaishi mwishoni.

Hilo lazima limaanisha kwamba ulimwengu huu wa sasa na miundo yake, taasisi na maadili yake tayari yanakaribia kuisha, bila Paulo kutuambia ni muda gani utachukua kabla ya hatimaye kufikia kuvunjika kwake. Kwa hivyo, tena, Paulo hatabiri mwisho

kwa kauli yoyote kati ya hizi, dhiki ya sasa, wakati mfupi au uliobanwa, au ulimwengu unaopita. Lakini badala yake, kwa kuzingatia kuja kwa Kristo, anajaribu kuwafanya wasomaji wake wauone ulimwengu wao kwa njia tofauti, kutoka kwa mtazamo na mtazamo wa kufika kwa mwisho katika kifo na ufufuo wa Yesu Kristo na tofauti gani ambayo inapaswa kuleta katika jinsi tunavyotazama wakati, na kisha tofauti ambayo inapaswa kuleta katika jinsi tunavyoishi maisha yetu.

Kwa hivyo, 1 Wakorintho 7 haitoi uhalali wowote wa kuhitimisha kwamba Paulo alifikiri Yesu alikuwa akirudi kuleta mwisho wa ulimwengu na kwa hivyo alikuwa amekosea. Katika andiko linalofuata, tutaenda kwa mpangilio. Andiko linalofuata ninalotaka kuliangalia linapatikana katika 1 Wathesalonike 4 na 5. Tayari tumetaja andiko hili.

Hiki ndicho kifungu kinachosomwa mara nyingi, hasa katika sura ya 4, mstari wa 13, karibu na mwisho wa sura, na ni sehemu ya mistari ambayo tunasoma mara nyingi kwenye mazishi, kifungu maarufu cha ufufuo. Na ninachotaka kuteka mawazo yenu ni maneno ya Paulo katika sura ya 15-17. Sasa, sitaki kueleza kwa undani zaidi kwa nini Paulo alisema mambo haya, alikuwa akizungumzia tatizo gani, alikuwa akizungumzia suala gani, lakini wasiwasi mkuu wa Paulo ni kuonyesha kimsingi wale ambao tayari wamekufa hawatakuwa katika hasara Kristo atakaporudi.

Kwa kweli, anasema watafufuliwa kwanza, na kisha wale walio hai watafufuliwa ili kumlaki Bwana hewani. Kwa hivyo, wale ambao tayari wamekufa miongoni mwa waumini wa Korintho na katika enzi nyingine hawana hasara yoyote Kristo atakaporudi. Watafufuliwa kikamilifu.

Lakini mistari ninayotaka kuivuta mawazo yako inapatikana katika mistari ya 15-17 ya 1 Wathesalonike 4. Na hii hapa. Nitasoma mstari wa 14. Sasa, ninachotaka kuivuta mawazo yako ni neno sisi, nafsi ya kwanza umoja.

Inaonekana Paulo anajijumuisha yeye na wasomaji wake miongoni mwa wale watakaokuwa hai Kristo atakaporudi. Na lugha anayotumia hapa ni lugha ya kuja au parousia ya Yesu Kristo. Kuna idadi kadhaa ya kufanana hapa na Mathayo 24, ambayo inarejelea waziwazi parousia au kuja kwa pili kwa Kristo, nadhani.

Kwa hivyo, Paulo hazungumzii unyakuo fulani wa siri au tukio lingine. Anazungumzia kuja kwa Kristo mwishoni mwa historia. Lakini Paulo anaonekana kujijumuisha katika kundi hili kwa kusema, sisi tulio hai.

Kwa hivyo, je, Paulo alifikiri angekuwa hai Kristo atakaporudi? Na kisha alikuwa amekosea? Baadhi ya watu huhitimisha hilo na kusema baadaye, baada ya kuishi miaka michache, baadaye katika baadhi ya barua zake za baadaye, alibadilisha mawazo yake na akafikiri alijua angekufa. Lakini hapa, Paulo alifikiri angekuwa hai

Kristo atakaporudi. Lakini basi, ni wazi, alikuwa amekosea kwa sababu Kristo hakurudi.

Na Paulo kwa kweli, kama desturi zinavyosema, aliuawa kishahidi kwa ajili ya imani yake. Kwa hivyo, tunaelewaje hili? Acha nifanye uchunguzi kadhaa. Kwanza kabisa, angalia 1 Wathesalonike 5:10. Paulo anasema hivi: rudi nyuma na usome mstari wa 9. Kwa maana Mungu hakutuweka kwa ghadhabu yake, ghadhabu yake na hukumu yake ya mwisho, bali tupate wokovu kwa Bwana wetu Yesu Kristo, aliyekufa kwa ajili yetu ili tuishi pamoja naye, kwamba tu macho au tumelala.

Kwa maneno mengine, mistari michache tu baadaye, Paulo anafikiria uwezekano kwamba anaweza kuwa amelala au amekufa. Na wasomaji wake wanaweza kuwa wamelala. Kulala ni taswira ya kifo.

Kwa hivyo, haingekuwa sahihi kusema kwamba Paulo anasema sisi tulio hai alimaanisha kwamba Paulo alifikiri angekuwa hai wakati wa kurudi kwa Kristo. Sura moja baadaye, katika sura ya 5 na mstari wa 10, anafikiria uwezekano kwamba huenda asiwe hai wakati wa kurudi kwa Kristo. Na hiyo ndiyo hoja yake.

Ikiwa tuko hai au tumelala au tumekufa, bado tutakuwa naye. Kwa hivyo, nadhani 1 Wathesalonike 5:10 inatuongoza kuamini kwamba Paulo hatabiri kwamba atakuwa hai kwa sababu anakubali katika 5:10 kwamba huenda asiwepo Kristo atakaporudi.

Na wasomaji wake pia. Kwa hivyo, Paulo anapendekeza uwezekano wa kuwa hai katika Parousia katika sura ya 4. Lakini katika sura ya 5, uwezekano kwamba huenda hayupo. Jambo la pili la kusema ni kwamba Paulo anaonekana kufikiria kwamba angeweza kuwa hai katika Parousia.

Hakuna sababu ya kutilia shaka hilo. Kwa lugha hiyo, unapaswa kulichukua hilo? Anaonekana kufikiri kwamba angeweza kuwa hai vizuri sana. Lakini kumbuka, Paulo alifikiri tayari alikuwa akiishi mwisho.

Paulo alikuwa tayari anaishi katika nyakati za mwisho kwa sababu ufufuo wa wakati wa mwisho ulikuwa tayari umetokea. Huo ni ufufuo wa Yesu Kristo. Na kilichohitajika kufuata ni ufufuo wa watu wake.

Kwa hivyo, kwa sababu alikuwa tayari anaishi mwishoni, ufufuo wa mwisho ungeweza kutokea wakati wowote, hata katika maisha ya Paulo. Tena, anaangalia wakati kutoka kwa mtazamo huo uliobanwa na mfupi.

Huko nyuma katika 1 Wakorintho sura ya 7. Jambo la tatu ambalo ningependa kuteka mawazo yako ni kwamba labda hatupaswi kulichukulia hilo sisi kwa usahihi. Labda tunapaswa kulichukulia kwa ujumla zaidi, kama sisi Wakristo. Tena, Paulo hakika hatabiri kwamba yeye na wasomaji wake watakuwa hai Kristo atakaporudi.

Labda hatupaswi kulichukulia hilo kwa usahihi na kwa usahihi, lakini tunaliona kwa ujumla zaidi. Sisi Wakristo ambao tuko hai wakati Kristo atakaporudi. Jambo la mwisho ninalotaka kuwavutia ni, hasa kwa kuzingatia vifungu kama 1 Wathesalonike 5:10 ambavyo tumesoma hivi punde, ambapo Paulo hajui kama atakuwa hai au amekufa wakati Kristo atakaporudi, ni kwa kuwa Paulo hajui wakati wa kurudi kwa Kristo, anajiweka tu katika kundi pekee linalowezekana.

Yaani, kwa kuwa yuko hai, sisi tulio hai. Hasa tukizingatia hili zaidi. Kwa ujumla sisi ni Wakristo tulio hai. Kwa hivyo, Paulo anafikiri kwamba atakuwa hai Kristo atakaporudi.

Hana uhakika kwa sababu sura ya 5.10 inaifanya iwe sahihi na inatuambia kwamba anaweza kuwa amekufa pia. Hana uhakika kama atakuwa hai au amekufa. Kwa hivyo, anawaandikia wale walio hai na walio hai na wanaweza kuona vizuri parousia , ambao wanasubiri parousia ya Kristo, ambayo inaweza kutokea wakati wowote.

Kwa hivyo, tena, Paulo anahutubia, akiwemo yeye mwenyewe, lakini anahutubia wasomaji walio hai, wakisubiri parousia ya Kristo, ambao inaweza kutokea wakati wowote, na anaandika kana kwamba wanaweza kuwa hai atakaporudi huku akiendelea kuifafanua katika sura ya 5.10 kwa ukweli kwamba huenda hawapo. Hajui tu. Kwa hivyo, Paulo hakosei na hakutabiri kuja kwa Kristo au mwisho wa ulimwengu ambao haukutokea, na kwa hivyo, alikuwa amekosea.

Lakini pamoja na waandishi wengine wa Agano Jipya, anashiriki mtazamo wa mwisho, kwamba nyakati za mwisho tayari zimeanzishwa. Kwa kifo na ufufuo, mwisho tayari umeanza, na Paulo anaona mambo kutoka kwa mtazamo huo. Na hivyo, kuja kwa pili kwa Kristo kuleta mwisho hadi mwisho wake, hitimisho lake, kunaaweza kutokea wakati wowote.

Na anawahutubia wasomaji wake wa Thesalonike kana kwamba wangukuwa hai wakati Kristo atakaporudi na anajijumuisha mwenyewe, ingawa anatambua katika sura ya 5.10 kwamba huenda asife. Wangeweza kufa kabla Kristo hajarudi. Lakini iwe wako hai au wamekufa, watakuwa pamoja naye, pamoja na Yesu Kristo.

Lakini tunatumaini, atakuja katika maisha yao, bila Paulo kusema kwamba lazima au lazima atakuja. Kwa hivyo, tena, angalau katika mistari hiyo, Paulo hajakosea. Hajatabiri mwisho ambao haujafika, lakini anafanya kitu tofauti sana.

Hasa katika muktadha huu, kuandika si kutabiri mwisho, bali kuwatia moyo Wakristo wa Thesalonike waliopoteza wapendwa wao. Hilo linatupeleka kwenye kitabu kinachofuata, nacho ni 2 Wathesalonike. Nami nataka kuzingatia sura ya 2, 1-12.

2 Wathesalonike 2:1-12, na ngoja nisome mistari hiyo. Sasa, kuhusu kuja kwa Bwana wetu Yesu Kristo, neno hilo kuja ni parousia , ambalo hutumika mara kwa mara kurejelea kuja kwa Kristo mwishoni mwa historia, kile wanatheolojia wanachokiita kuja kwa pili. Kuhusu kuja kwa Bwana wetu Yesu Kristo, na kukusanyika kwetu kwake, tunawaomba, ndugu na dada, msifadhaike au kusumbuliwa kwa urahisi, ama kwa unabii, au kwa ujumbe, au kwa barua, inayodhaniwa kutoka kwetu, ikidai kwamba siku ya Bwana imekwisha kuja.

Kwa hivyo, mstari wa 3, msikubali mtu yeyote awadanganye kwa njia yoyote. Kwa hivyo, tatizo ni kwamba Wakristo wa Thesalonike walidhani kwamba siku ya Bwana ilikuwa tayari imefika. Siku ya Bwana ni neno la Agano la Kale ambalo hutumika kurejelea siku ya baadaye ambapo Mungu angeingilia kati katika historia, kuleta hukumu kwa adui zake, na kuleta wokovu kwa watu wake, na Wathesalonike walidhani siku hiyo ilikuwa tayari imefika.

Wakati ule wa Mungu kuja kuanzisha ufalme wake, kuleta hukumu na wokovu, yaani, mwisho wa dunia, ulikuwa tayari umefika. Walidhani walikuwa katika siku ya Bwana. Mstari wa 3, msikubali mtu yeyote awadanganye kwa njia yoyote, kwa maana siku hiyo haitakuja isipokuwa uasi uje kwanza, na yule mtu wa uasi afunuliwe, yule mtu aliyehukumiwa kuangamizwa.

Yeye hupinga na kujiinua juu ya kila kiitwacho Mungu au kitu cha kuabudiwa, hata akae katika hekalu la Mungu akijitangaza kwamba yeye ndiye Mungu. Hamkumbuki kwamba nilipokuwa pamoja nanyi, niliwaambieni haya. Nanyi mnajua kinachomzuia sasa ili afunuliwe kwa wakati wake, kwa maana siri ya uasi-sheria tayari inatenda kazi, lakini yule anayemzuia sasa atafanya hivyo hadi itakapoondolewa.

Ndipo yule mhalifu au yule mtu wa uasi atafunuliwa. Bwana Yesu atamwangamiza kwa pumzi ya kinywa chake na kumwangamiza atakapokuja. Kuja kwake yule mhalifu kunategemea kazi ya Shetani kwa kila aina ya miujiza ya uongo, ishara, na maajabu na kila udanganyifu mbaya miongoni mwa wale wanaoangamia.

Wanaangamia kwa sababu hawakukubali kuipenda kweli na hivyo kuokolewa. Kwa sababu hii Mungu anawatumia nguvu ya udanganyifu, ili waamini uongo, ili wote wahukumiwe, wale ambao hawakuamini kweli, bali walifurahia udhalimu. Na ninachotaka kuteka mawazo yenu ni kile Paulo anachofanya hapa.

Paulo atajaribu kuwazuia Wathesalonike wasiamini kwamba tayari wako katika siku ya Bwana. Na jinsi anavyofanya hivyo ni kuelekeza kwenye mambo fulani ambayo bado hayajatokea ambayo yanapaswa kutokea kabla ya siku ya Bwana kufika. Kwa maneno mengine, mantiki ya Paulo ni hii.

Mambo fulani lazima yatokee kabla ya siku ya Bwana kufika. Nambari ya pili, mambo hayo hayajatokea bado, kwa hivyo hitimisho, nambari ya tatu, siku ya Bwana haipo.

Wathesalonike hawapaswi kufikiria kwamba wako katika siku ya Bwana kwa sababu mambo haya ambayo Paulo anaamini lazima yatokee kabla hayajafika, siku ya Bwana inaweza kuja, bado hayajatokea.

Kwa hivyo, Wathesalonike hawapaswi kufikiria kwamba wako katika siku ya Bwana. Sasa, ni mambo gani hayo ambayo mwandishi anayaelekeza, au ambayo Paulo anayaelekeza? Kuna matatu kati yao. Uasi katika mstari wa 3, na kisha mtu wa uasi , unatajwa katika mstari wa 3, 6, na 8. Na kisha kuondolewa kwa kizuia.

Mzuiaji, yule anayemzuia mtu wa uasi anayemzuia. Mara tu mzuiaji atakapoondolewa, mtu wa uasi anaweza kufunuliwa. Paulo anasadiki kwamba hakuna hata moja kati ya hayo matatu ambayo yametokea bado.

Bado hazijatokea. Kwa hivyo, siku ya Bwana haiwezi kufika hadi zitokee. Kwa hivyo, Wathesalonike hawapaswi kudanganywa wafikiri kwamba tayari wako katika siku ya Bwana.

Sasa, mambo hayo ni yapi? La kwanza ni uasi. Uasi ni nini? Je, hili ni jambo la kienyeji? Je, limeenea duniani kote? Je, uasi huu ni wa kidini? Je, ni wa kisiasa? Je, ni wa Wakristo au wasio Wakristo? Nani atauanzisha, au ni nini kitakachouanzisha? Paulo hatuambii. Sasa, kabla hatujaangalia hili na mengine kwa ufupi, matukio mengine mawili ambayo Paulo anaamini yanapaswa kutokea, ni muhimu kutambua kwamba mstari wa 5 unaleta ugumu fulani katika kazi.

Paulo anaposema, Hamkumbuki kwamba nilipokuwa pamoja nanyi, nilikuwa nikiwaambia mambo haya. Kwa maneno mengine, Paulo hataelezea maelezo yote. Tayari amewaambia mambo haya, kwa hivyo anahitaji tu kuwakumbusha.

Kwa bahati mbaya, miaka 2,000 baadaye, tuko gizani na tunajaribu kuelewa Paulo alimaanisha nini kwa mambo haya. Kwa bahati mbaya, alikuwa tayari amewaambia. Wathesalonike walijua, labda, alichokuwa akizungumzia, kama Paulo alivyojua.

Na sasa, hatujui mengi kuhusu taarifa hizo, kwa hivyo hatuwezi kuwa na uhakika kabisa. Kwa hivyo, hii ilikuwa nini? Hata baadhi ya kazi za apocalypse, kama vile 1 Enoki katika sura ya 93 na mstari wa 9, zinatarajia uasi ulioenea. Yesu mwenyewe, nyuma katika Mathayo 24, alifundisha kwamba upendo wa wengi ungepoa.

Hilo linaweza kuwa ndilo Paulo alikuwa akilini mwake. Lakini jambo kuu ninalotaka kusema ni kwamba Paulo anafanya chochote kile ambacho ni sahihi, na Paulo anaamini kwamba hakijatokea bado. Nambari ya pili, mtu wa uasi ambaye atafunuliwa.

Ukweli kwamba atafunuliwa unaonyesha kwamba hayupo. Paulo alisema siri ya uasi-sheria tayari inafanya kazi, lakini mtu wa uasi-sheria bado hajafunuliwa. Tena,

nikisoma haya, ni vigumu kujua ni kwa kiwango gani Paulo anatumia lugha ya apokalipsi. Je, mtu wa uasi-sheria ni mtu binafsi? Je, ni ishara ya nguvu inayohuisha ulimwengu mzima? Je, hekalu analojiwekea, je, hilo ni hekalu halisi? Au tena, je, hilo ni ishara tu ya ukweli kwamba mtu wa uasi-sheria, yeyote yule au chochote kile, atampinga Mungu na atawapinga watu wa Mungu na kumwabudu Mungu? Na hii ni njia tu ya mfano ya kusema hivyo.

Ni vigumu kujua hasa Paulo anafikiria nini. Lakini tena, hoja kuu ni kwamba Paulo anaamini kwamba mtu wa uasi bado hajafunuliwa. Kwa hivyo, siku ya Bwana inaweza kufika.

Gordon Fee anasema tumebakiwa na kiasi kikubwa cha kubahatisha. Na pengine yuko sahihi, hasa katika hili, lakini yote matatu. Kisha, kuhusiana na mtu wa uasi, mzuiaji lazima aondolewe.

Na kumekuwa na mijadala ya kila aina: ni nani duniani au ni nini duniani anayezuia hili? Baadhi ya chaguzi ni, ni Milki ya Kirumi, ni kanuni ya jumla ya sheria na utaratibu, ni injili, kuenea kwa injili na Wakristo, ni Roho Mtakatifu, ni Shetani. Baadhi hata wamependekeza na kubishana kwa ajili ya Mikaeli Malaika Mkuu, kulingana na Danieli 10 na mstari wa 13 na Danieli 12 na mstari wa 1. Kwa hivyo, chagua mwenyewe. Tena, tatizo ni kwamba Paulo, kulingana na mstari wa 5, tayari amezungumza nao kuhusu hili, na anadhani wanajua wanachozungumzia, kwa hivyo haoni haja ya kukielezea kwa undani.

Na sisi ndio tunaopambana kuelewa hili. Kwa hivyo, ninachotaka kupendekeza basi ni kwamba, na ninachotaka kuzingatia, hata kama hatuwezi kujua haswa ni nini au ni nani mambo haya yanarejelea, hoja ya Paulo ni kwamba hayajatokea bado. Paulo hasemi kama anafikiri bado yanaweza kutokea katika maisha yake.

Labda mambo yangeweza kuwa mabaya zaidi katika maisha yake ili haya yaweze kutokea. Paulo hasemi kwamba kutakuwa na kuchelewa kwa miaka 2,000, lakini wakati huo huo, hakika, Paulo anaruhusu kuchelewa kidogo. Wasije wakadhani kwamba tayari wako katika siku ya Bwana, au labda tunapaswa kusema, tusije tukachukua lugha yake nyuma katika 1 Wathesalonike 4, sisi tulio hai, tusije tukachukua hilo kwa uzito kupita kiasi, tunahitaji kusawazisha na kauli hapa, kwamba Paulo anadhani Kristo huenda asirudi mara moja.

Kwa sababu kuna mambo fulani, vyovyote yalivyo, ambayo yanapaswa kutokea kabla Kristo hajarudi. Na bado hayajatokea, samahani, bado hayajatokea, kwa hivyo Paulo anasadiki kwamba wasomaji hawako katika siku ya Bwana, na Kristo hatarudi mara moja. Kwa hivyo, jambo lingine ninalotaka kusema ni unapounganisha 1 na 2 Wathesalonike pamoja, kuhusu jinsi yanavyohusiana ndani ya orodha pana ya Agano Jipya, tunaweza kusema kwamba 1 Wathesalonike inatukumbusha kwamba Kristo anaweza kurudi hivi karibuni.

Hata ndani ya maisha yetu, sisi ambao bado tuko hai na tunaobaki tutanyakuliwa ili kukutana naye angani. Lakini 2 Wathesalonike inasawazisha hilo kwa kutukumbusha kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa. Kuna mambo fulani, angalau katika siku za Paulo, ambayo bado hayajatokea, ambayo yanapaswa kutokea kabla ya siku ya Bwana kufika.

Na hata hivyo, Paulo hasemi mara tu yanapotokea, siku ya Bwana itafika mara moja, lakini hoja yake yote ni kwamba, wasomaji wa Thesalonike, na labda sisi, hatupaswi kuwa wepesi sana kutazama hili au lile, na kusema, kuja kwa Kristo lazima kuwe karibu sana. Paulo anaamini kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa kwa sababu mambo fulani bado hayajatokea ambayo lazima yatokee kabla Kristo hajarudi. Kama vile mafundisho ya mifano ya Yesu, ya msimamizi asiye mwaminifu, na ya wanawali watano wenye busara, msimamizi asiye mwaminifu hakuwa tayari kwa bwana kurudi mapema.

Wasichana watano wapumbavu hawakuwa tayari kwa kuchelewa. Vivyo hivyo, vitabu hivi viwili vinatukumbusha kwamba tunahitaji kuwa tayari kwa hali yoyote ile. Tunahitaji kuwa tayari kwa mtazamo wowote ule.

Kristo anaweza kurudi hivi karibuni. Anaweza kurudi katika maisha yetu. Sisi tulio hai.

Lakini, ukweli kwamba Paulo anasema kuna mambo fulani ambayo hayajatokea, na ukweli kwamba hatujui hasa ni nini, unatukumbusha kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa kabla ya Kristo kurudi. Watu wa Mungu lazima wawe tayari kwa hali yoyote. Kuna vifungu vingine katika Paulo ambavyo tunaweza kuviangalia, lakini vile nadhani ndivyo vikubwa.

Kwa mara nyingine tena, ningemalizia kwa kusema kwamba hakuna kitu ambacho Paulo anasema kinachotufanya tuamini kwamba alifikiri kwamba Kristo angerudi mara moja, katika maisha yake, kwa wasomaji wake, kwamba Kristo alipaswa kurudi, na kwa hivyo alikuwa amekosea. Ndiyo, Paulo anafikiri kwamba Kristo angeweza kurudi vizuri sana. Na anawakumbusha wasomaji wake hilo.

Yeye mwenyewe anaishi maisha yake kwa kuzingatia hilo. Lakini wakati huo huo, anaacha kutabiri kwamba Kristo lazima atafanya hivyo. Katika maandishi kama 2 Wathesalonike, uwezekano wa kuchelewa kidogo unazingatiwa hata kabla Kristo hajarudi.

Na anawataka wasomaji wake wawe tayari kwa lolote kati ya hayo. Sasa, tumeangalia misemo ya Yesu, mingi kati yake, na kuhitimisha kwamba hakuna kitu ambacho Yesu anasema kinachotufanya tuamini kwamba alikuwa akitabiri mwisho na alikuwa amekosea. Tumeangalia barua za Paulo na Matendo kwa ujumla, na tumeona kwamba hakuna kitu hapo kinachopaswa kutufanya tuhitimishe kwamba

Paulo alitabiri mwisho wa dunia, au kuja kwa Yesu, na alikuwa katika maisha yake, na alikuwa amekosea.

Vipi kuhusu sehemu nyingine ya Agano Jipya? Katika sehemu ya hotuba inayofuata, tutaangalia vifungu kadhaa katika kile kinachojulikana kama nyaraka za jumla, aina ya Waebrania hadi Yuda. Pia, katika kitabu cha Ufunuo, tutaanza kuangalia kitabu cha Ufunuo na kuangalia kauli kadhaa katika vitabu hivyo ambazo mara nyingi zimechukuliwa kuashiria kwamba Yesu alikuwa amekosea. Lakini kabla ya kufanya hivyo, nataka kuanzisha nyaraka za jumla kwa kuangalia andiko moja haswa ambalo hufanya kitu tofauti na maandiko mengine yote.

Hilo ni andiko ambalo ni la kipekee, kwa sababu linazungumzia suala la kuchelewa. Kwa kweli linazungumzia suala hili: kwa nini Kristo hajarudi mara moja? Je, hilo linamaanisha kwamba harudi? Je, hilo linamaanisha kwamba Mungu ameshindwa katika ahadi zake? Tunapaswa kuelewaje hilo? Tunapaswa kuzingatiaje hilo? Na andiko hilo ni 2 Petro, sura ya 3, mistari ya 8 hadi 10. Kwa mara nyingine tena, nataka kuwasomea hayo, na kisha tutafafanua mistari michache na kauli kadhaa katika mistari hiyo.

Lakini 2 Petro, sura ya 3, 8 hadi 10. Wapendwa, msipuuze ukweli huu mmoja. Kwa Bwana, siku moja ni kama miaka elfu, na miaka elfu ni kama siku moja.

Bwana hakawii kuadhimisha ahadi yake, kama wengine wanavyokudhani kukawia, bali huvumilia kwenu, maana hapendi mtu yeyote apotee, bali wote wafikilie toba. Lakini siku ya Bwana itatokea kama mwizi. Siku hiyo mbingu zitatoweka kwa mshindo mkuu, na vitu vya asili vitaungua na kuyeyuka, na dunia na kazi zilizo juu yake zitafunuliwa.

Tunachohitaji kuelewa ni kwa nini Petro aliandika haya. Petro ni mojawapo ya vitabu, vitabu vingi, katika Agano Jipya, vinavyozungumzia suala la walimu wa uongo ambao wamejipenyeza kanisani au ambao wako katika hatari ya kuwashawishi watu wa Mungu. Na unaposoma 2 Petro kwa makini, inakuwa dhahiri kwamba tatizo kuu ni kwamba walimu hawa wa uongo walikuwa wakihoji kama Mungu angekuja na kuhukumu wakati ujao.

Na kwa kweli walikuwa wakihitimisha, hayuko. Na walikuwa wakielekeza hoja tofauti ili kuthibitisha kwamba Yesu hatarudi kuhukumu, na kwa hivyo, unaweza kuishi upendavyo. Unaweza kujihusisha na uasherati wowote wa kingono, au kufanya chochote unachotaka kwa sababu hakuna hakimu anayekuja wakati ujao ambaye utawajibika kwake.

Kile Petro 2 anachofanya ni kwamba kimsingi anapitia na kuvunja hoja za walimu ili kuonyesha kwamba ndiyo, kweli, Mungu atarudi na kuhukumu. Yesu atarudi na kuhukumu. Kwa hivyo, haijalishi jinsi unavyoishi.

Na katika sura ya 3, katika mistari hii tumesoma, katika sura ya 3, hii ni sehemu ya mojawapo ya hoja za Petro dhidi ya walimu wa uongo. Na hoja yao inaweza kuwa imeenda sambamba na kitu kama hiki. Naam, historia imeendelea kwa muda.

Historia imeendelea kama kawaida, Kristo hajarudi, Mungu hajaingilia kati kuhukumu, kwa hivyo hatarudi. Amechelewa. Kwa maneno mengine, wanaelekeza kwenye kuchelewa.

Ukweli kwamba Mungu amechelewa, ukweli kwamba ahadi Yake ya kuja Kwake kuhukumu, haijatokea bado, hiyo lazima iwe inamaanisha kwamba hatarudi. Kwa hivyo, walimu wa uongo, walikuwa wakielekeza kwenye kuchelewa, kwa ahadi ya kuja kwa Mungu, kupitia Yesu Kristo, kama uthibitisho kwamba Mungu hangehukumu. Kwa hivyo, wasomaji wanaweza kufanya wanavyotaka.

Na kile Petro atakachofanya, katika mistari hii, nadhani, ni kwamba anatoa sababu, sababu, ya kuchelewa huko. Ili kuonyesha, ukweli kwamba Mungu amechelewa hauthibitishi kwamba hatarudi. Kuna sababu kwa nini anachelewa.

Na haya ndiyo majibu ya Petro. Jibu lake kwa kweli ni la aina mbili. Mstari wa 4 wa sura ya 3, kwa kweli, unafupisha suala hilo.

Kuja huko alikoahidi kuko wapi? Hivyo ndivyo walimu wa uongo walivyokuwa wakisema. Kuja huko alikoahidi kuko wapi? Hakujatokea, kwa hivyo hakutatokea. Yaani, kumekuwa na kuchelewa.

Sasa, Petro atatoa sababu, maelezo ya kuchelewa huko. Inakuja katika sehemu mbili. Ya kwanza iko katika mstari wa 5 hadi 7. Kimsingi, jibu la Petro ni hili.

Mungu aliingilia kati hapo awali alipoumba uumbaji alipoumba vitu vyote, Mwanzo 1 na 2, kwa hivyo ni bora uamini kwamba Mungu anaweza kuingilia tena uumbaji wake ili kuleta hukumu. Lakini basi, jibu tunalopenda linapatikana katika mistari ya 8 na 9, na hata 10. Kuna sehemu mbili za hilo kwanza.

Kwanza kabisa, ya kwanza ni miaka elfu ni kama siku moja, na siku moja ni kama miaka elfu kwa Bwana. Sasa, anamaanisha nini kwa hilo? Hilo linaelezeaje kuchelewa? Kumekuwa na njia kadhaa za kuelezea hili. Baadhi wamefikiri mistari hii inaonyesha kwamba Mungu haoni wakati.

Mungu hapati mfuatano na mpangilio wa wakati. Anaona kila kitu kama upo mmoja wa milele. Mungu yuko nje ya wakati.

Yeye hana kikomo cha wakati. Hafungwi na wakati. Haoni wakati na uzoefu kama sisi tunavyouona.

Kwa hivyo, hii karibu inakuwa kama kauli ya kiontolojia kuhusu Mungu ni nani na jinsi alivyo. Hata hivyo, siamini kwamba ndivyo mwandishi anavyosema. Angalia anasema miaka elfu ni kama siku moja.

Sio kwamba miaka elfu ni sawa na siku moja, na siku ya miaka elfu ni kama Mungu hataji wakati na hajui tofauti kati ya siku na miaka elfu. Ni sawa kwake kwa sababu Yeye ni Mungu wa milele, na kila kitu ni wakati mmoja tu wa milele kwake. Badala yake, nadhani ni bora kuelewa hivi.

Ninadaiwa uchunguzi huu kwa Richard Balcom. Profesa mstaafu wa Agano Jipya kutoka Chuo Kikuu cha St. Andrews. Anasema njia ya kuelewa hili si kwamba Mungu ni wa milele na haoni wakati, bali Mungu huona wakati kutoka kwa mtazamo wa mtu ambaye ni wa milele.

Mtu anayesimama mwanzoni na mwisho wa historia. Mtu anayeona historia nzima mara moja. Huo ndio mtazamo ambao Yeye huona wakati tofauti na mtazamo mdogo wa wanadamu.

Nchini Marekani, angalau, naamini matarajio ya maisha ya kawaida ni takriban miaka 80, toa au chukua miaka michache. Katika nchi tofauti kote ulimwenguni, hiyo inaweza kuwa tofauti sana. Lakini hoja ni kwamba huwa tunaona muda kutoka kwa mtazamo wetu mdogo wa miaka 50, 60, 70, 80.

Labda kama una bahati, utafika 90 au 100. Watu wachache wanafanya hivyo. Lakini bado hilo si jambo kubwa sana, kutokana na historia.

Jambo kuu ni kwamba tunapoangalia historia kutoka kwa mtazamo wetu mdogo wa miaka 80, kutoa au kuchukua michache, kuchelewa kunaonekana kuwa muhimu sana. Ilhali Mungu huona mambo kutoka kwa mtazamo wa mtu ambaye ni wa milele na anasimama mwanzoni na mwisho wa wakati. Na kile kinachoonekana kuwa kuchelewa kwetu si kitu kimoja naye.

Sio kwa sababu Yeye haoni wakati na kila kitu kiko katika muda mfupi tu kwake. Ni kwa sababu tu Yeye haoni wakati kutoka kwa mtazamo wetu mdogo wa kibinadamu. Anaona wakati.

Ndiyo, Anaweza kuona wakati na mfuatano, labda. Lakini anachunguza wakati kwa ukamilifu wake. Anaona mwanzo kutoka mwisho.

Na hivyo, kwa maana kile kinachoonekana kama kuchelewa kusikovumilika kwetu si kitu kwa mtu anayeona historia yote kutoka kwa mtazamo wa mtu aliye wa milele. Inasimama mwanzoni na mwisho wake. Sio kuchelewa kwake.

Hiyo ndiyo sehemu ya kwanza ya jibu. Sehemu ya pili ya jibu ambalo Petro anatoa ni kuchelewa huwapa wanadamu nafasi ya kutubu. Kama Mungu angerudi mara moja na kuhukumu, hilo lingekomesha fursa zozote za kutubu.

Kwa hivyo, ukweli kwamba Mungu hukawia na harudi mara moja ni sehemu ya mpango Wake wa kuwapa wanadamu nafasi ya kutubu. Sasa, hilo labda halitoi sababu zote za kuchelewa, lakini hakika ni jambo muhimu. Kwamba Mungu anawapa wanadamu nafasi ya kutubu.

Katika ukuu wake, katika makusudi yake ya busara na mpango wake mkuu, amechagua kuwajibu wanadamu na kuwapa nafasi ya kutubu. Kwa hivyo, anachelewa kurudi mara moja kwa sababu kama angefanya hivyo, hiyo ingemaanisha mwisho wa fursa za kutubu. Hiyo ingemaanisha hukumu kwa wale wanaoshindwa kuamini.

Kwa hivyo, Petro 2 Petro kisha hutoa maelezo endelevu zaidi ya kuchelewa kwa kupendekeza, kwanza kabisa, kwamba Mungu haoni historia na wakati kutoka kwa mtazamo wetu mdogo na wenye kikomo wa kibinadamu, wenye maisha ya takriban miaka 80. Badala yake, Mungu huona wakati wote kutoka kwa mtazamo wa yule aliye wa milele, ambaye anasimama mwanzo na mwisho. Na kwetu sisi, kutoka kwa mtazamo wetu mdogo, wenye kikomo, na wenye kikomo, kile kinachoonekana kama kuchelewa kusikovumilika si kweli.

Pili, sababu ya kuchelewa ni kwamba Mungu anawapa wanadamu nafasi ya kutubu. Andiko halituambii kwamba Mungu anaitikia toba na kusema, si watu wa kutosha waliotubu. Nitaendelea kuahirisha na kuahirisha hadi itakapotokea.

Lakini hakika inatuambia kwamba Mungu anachelewesha kuja Kwake ili kujibu hitaji na hamu Yake ya kuwaona wanadamu wakitubu na kupata ufahamu wa kuokoa kumhusu Yeye Mwenyewe. Kwa hivyo, angalau 2 Petro 3 inapendekeza kwamba kuchelewesha kulikuwa sehemu ya uelewa wa kurudi kwa Kristo, kwamba Petro mwenyewe hakufikiri Kristo alipaswa kurudi mara moja. Kwa wale waliofikiri kwamba Kristo angekuja, ukweli kwamba hakurudi mara moja ulimaanisha kwamba hangerudi hata kidogo, jambo lililomfanya Petro atoe sababu ya kuchelewesha huko.

Na kwa hivyo, hili lazima lizingatiwe katika uelewa wetu wa jinsi tunavyofikiria kuhusu kurudi kwa Kristo. Hata waandishi wa Agano Jipya sasa wanaonekana kuelewa kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa, kwamba Kristo anaweza asirudi mara moja, na Petro anatoa maelezo kuhusu kwa nini kuchelewa huko. Katika hotuba yetu inayofuata, tutaangalia marejeleo machache mafupi zaidi kuhusu kurudi kwa Kristo hivi karibuni katika Petro na Yakobo, na kisha tutaendelea hadi kitabu cha Ufunuo na kuzingatia baadhi ya kauli zake zinazoonekana kuelekeza kwenye kurudi kwa Kristo hivi karibuni.

Huyu ni Dkt. David Mathewson katika mafundisho yake kuhusu swali, Kuja Kwake Kuko Wapi? Kipindi cha 3, Kuchelewa kwa Parousia katika Mafundisho ya Paulo.